

Arrest

“DIT ARREST WERD VERBETERD DOOR HET ARREST NR 240065 van 26/08/2020”

nr. 238 771 van 22 juli 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. OPSOMMER
Gentstraat 152
9700 OUDENAARDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 19 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 januari 2020 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MAROY, die *loco* advocaat J. OPSOMMER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 augustus 2019 dient verzoekster een aanvraag in voor een visum voor lang verblijf met het oog op gezinshereniging. Deze aanvraag wordt op 17 januari 2020 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Commentaar:

Motivatie

Wettelijke referenties:

Art. 40 ter

Beperkingen:

Geen beperkingen

* Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wei van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan legt geen bewijs voor dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Er werd immers enkel een bewijs van aansluiting van de gezinshereniger voorgelegd, maar geen bewijs dat de aanvrager over een ziektekostenverzekering beschikt.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

"ENIG MIDDEL: Schending van artikel 40 ter, §2 Vreemdelingenwet, gekoppeld aan een schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

4. 1 Wettelijke bepalingen:

Artikel 40 ter, §2 Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 2

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt."

(eigen benadrukking)

Onder de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur wordt verstaan:

"De motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk, bestuur houdt in dat iedere beslissing van het bestuur op motieven dient te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden." (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Antwerpen, Kluwer 1996, 51)

Onder het zorgvuldigheidsbeginsel wordt verstaan:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt ook in dat bij de voorbereiding en bij het nemen van een overheidsbesluit alle relevante factoren en omstandigheden worden afgewogen. Er is zorgvuldigheid in de feitenvinding vereist. Het houdt ook in dat een dossier volledig moet zijn en alle relevante elementen moet inhouden en dat de burger die gehoord wordt, voorafgaandelijk en op een nuttig tijdstip op grond van de informatieplicht wordt meegedeeld waar er een probleem is, zodat hij met kennis van zaken en vooral nuttig, d.w.z. over datgene waar zich een probleem zou voordoen, kan worden gehoord en zijn middelen kan bijbrengen." (R. TIJS, *Algemeen bestuursrecht in hoofdlijnen*, Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2012, 265.)

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS van 12 april 2016, nr. 234.348, www.raadvst-consetat.be). Bovendien moet de overheid zorgvuldig en voorzichtig zijn bij het nemen van haar beslissing." (C.BERX, *Rechtsbescherming van de burger tegen de overheid*, Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2000, 318.)

Onder het redelijkheidsbeginsel wordt verstaan:

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. (RvS 5 april 2013, nr. 223.111)

4.2 Toelichting

1.

Overeenkomstig artikel 40 ter, §2 Vreemdelingenwet diende verzoekster, bij haar aanvraag, aan te tonen dat de heer M. S. E. beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Artikel 40 ter, §2, tweede lid, 2° Vreemdelingenwet bepaalt letterlijk:

"De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt."

2.

Verzoekende partij voegde een stuk van de christelijke mutualiteit toe bij haar aanvraag waaruit duidelijk blijkt dat de heer M. S. E. over de vereiste ziekteverzekering beschikt zoals voorzien in artikel 40 ter, §2 Vreemdelingenwet:

[...]

Uit dit document blijkt duidelijk dat de heer E. aangesloten is bij een ziekenfonds en dat zijn inwonende gezinsleden hierdoor verzekerd zijn. Er werd dan ook voldaan aan de vereiste, van het beschikken over een ziektekostenverzekering, conform artikel 40 ter, §2, tweede lid, 2° Vreemdelingenwet.

Verwerende partij oordeelde dan ook ten onrechte dat geen verblijfstitel kan worden toegekend omdat niet voldaan werd aan de voorwaarden van artikel 40 ter, §2 Vreemdelingenwet.

3.

Indien verwerende partij van oordeel was dat dit document niet volstond, kon verwerende partij, in de plaats van de aanvraag onmiddellijk te weigeren, verzoekende partij vragen om de juiste documenten aan te leveren. Verzoekende partij had immers een begin van bewijs aangeleverd waaruit blijkt dat de heer M. S. E. wel degelijk over de vereiste ziektekostenverzekering beschikt.

Het is immers de plicht van verwerende partij om in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel, de nodige informatie te vergaren. In casu was het dan ook de plicht van verwerende partij om de juiste documenten aan te leveren.

Verzoekers kunnen in dat opzicht verwijzen naar de rechtspraak van de Raad van state:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op een zorgvuldige feitenvinding en een nauwgezette belangenafweging zodat het bestuur op basis van een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval tot zijn besluit komt. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen." (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, CDPK 2011 (samenvatting), afl. 1, 108)

Ook in de rechtsleer wordt gewezen op de onderzoeksplicht die bestaat in kader van het zorgvuldigheidsbeginsel:

"De haar ter kennis gebrachte feiten dienen op hun overeenstemming met de werkelijkheid te worden onderzocht. (...) Op de overheid rust een actieve onderzoeksplicht. In principe moet zij uit eigen beweging de nodige informatie vergaren, of er voor zorgen dat die haar wordt bezorgd, en deze op haar juistheid toetsen." (C. BERX, Rechtsbescherming van de burger tegen de overheid. Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2000, 320.)

Het was dan ook de plicht van verwerende partij om verzoekende partij te wijzen dat het document dat door verzoekende partij werd aangebracht, niet voldeed aan de voorwaarden. Er ligt dan ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel voor, daar verzoekende partij zonder meer van oordeel was dat niet voldaan werd aan de voorwaarden overeenkomstig artikel 40 ter, §2 Vreemdelingenwet.

4.

Minstens had verwerende partij ruimschoots de tijd om het desbetreffende document op te vragen bij verzoekende partij. Daar waar verzoekende partij op 29 juni 2019 haar aanvraag had ingediend, kon verwerende partij perfect één week na de aanvraag reeds vaststellen dat volgens haar een stuk ontbrak. Zoals hierboven reeds uiteengezet was het de plicht van verwerende partij om alsnog het gewenste document op te vragen. In de plaats van dit te doen, liet verwerende partij het dossier een halfjaar liggen, zonder enige actie te ondernemen, om dan alsnog tot de conclusie te komen dat het visum niet kon toegekend worden daar een bepaald gewenst document niet voorlag.

Verzoekende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing een schending van het redelijkheidsbeginsel inhoudt daar verwerende partij zonder meer oordeelde dat het visum niet kon toegekend worden.

Verzoekende partij toonde aan dat de heer E. wel degelijk over de vereiste ziektekostenverzekering beschikt. Op dit bewijs van aansluiting en recht van 08 juli 2019 staat reeds duidelijk vermeld dat ook de inwonende gezinsleden (de kinderen) ten laste zijn van de heer E. en ook zij verzekerd zijn. Verwerende partij kon er dan ook redelijkerwijze vanuit gaan dat verzoekende partij onder die ziekteverzekering zou vallen.

Uit onderstaand document blijkt ook duidelijk dat verzoekende partij wel degelijk onder de ziektekostenverzekering van de heer E. valt. (stuk 2)

[...]

Dit attest had verzoekster op eerste verzoek binnen de week kunnen bezorgen.

5.

Ondanks het bewijs, waaruit duidelijk blijkt dat de heer M. S. E. beschikt over een ziektekostenverzekering, werd de verblijfstitel van verzoekster geweigerd. Dergelijke beslissing heeft een enorme impact aangezien verzoekende partij de gehele procedure en kosten nog eens opnieuw moeten doorlopen enkel en alleen omdat niet duidelijk uit het gevoegde document zou blijken dat verzoekende partij onder de ziektekostenverzekering van de heer M. S. E. valt.

Als verwerende partij zou aangegeven hebben dat het verkeerde document voorligt en verzoekende partij alsnog de tijd zou gekregen hebben om het juiste document aan te leveren, zou nooit tot weigering moeten beslist zijn.

Verwerende partij heeft zich kennelijk onredelijk gedragen.

Er ligt dan ook zowel een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als van het redelijkheidsbeginsel voor.

Het enige middel is dan ook gegrond.”

2.2.1. De bestreden bestuurshandeling is gesteund op het determinerend motief dat de Belgische onderdaan geen bewijs voorlegt dat zij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor haar en haar familieleden dekt. Daarbij wordt gepreciseerd dat uit het bewijs van aansluiting niet blijkt dat verzoekster zélf over een ziektekostenverzekering beschikt.

Na een duiding van de aangevoerde rechtsregels betoogt verzoekster *in concreto* dat niet zij, maar de te vervoegen referentiepersoon in België, dient te beschikken over een ziektekostenverzekering. Zij heeft aangetoond dat haar partner, M.S.E., wel degelijk beschikt over een ziektekostenverzekering. Ze betoogt dat indien dit document niet volstond, de verwerende partij bijkomende documenten diende te vragen.

2.2.2. Artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“§ 1. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld

na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

Verzoekster diende aldus te bewijzen dat haar Belgische echtgenoot beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Artikel 40ter van de vreemdelingenwet werd ingevoerd met de wet van 25 april 2007 tot wijziging van de vreemdelingenwet. De memorie van toelichting verstrekt geen nadere toelichting met betrekking tot de wijze waarop dit moet worden bewezen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer*, 2006-2007, nr. 2845/001). Wel blijkt dat de voorwaarde van het bewijs van een ziektekostenverzekering voor de familieleden van een Belg minstens werd geïnspireerd door artikel 7.1 van de Richtlijn 2004/83 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (...), dat bepaalt dat unieburgers en hun familieleden over een verzekering moeten beschikken die de ziektekosten in het gastland volledig dekt.

Een gelijkaardige bepaling werd met betrekking tot de familieleden van derdelanders ingevoerd bij artikel 10bis van de vreemdelingenwet (ingevoerd bij artikel 7 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet). Over deze laatste bepaling legt de memorie van toelichting uit:

“De voorwaarde met betrekking tot de ziektekostenverzekering is een voorwaarde die bekend is in het Europees recht en die momenteel al wordt toegepast op de niet-actieve burgers van de Europese Unie; het gaat ook om een garantie voor de Staat met betrekking tot het betalen van de kosten in het geval van een ziekte of een ongeval. In de praktijk volstaat een attest van de mutualiteit waarbij de vreemdeling bij wie men zich komt voegen is aangesloten, dat bevestigt dat het voor het familielid of de familieleden mogelijk is om zich na hun aankomst op het Belgisch grondgebied aan te sluiten.” (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2478/001, p. 47).

Beide bepalingen hebben dezelfde doelstelling, met name te vermijden dat de desbetreffende familieleden na hun aankomst in België ten laste komen van de sociale bijstand. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is te dezen dan ook van oordeel dat er geen reden is om de bewijslast verschillend te interpreteren naargelang de aard van de verblijfsaanvraag.

Volgens de memorie van toelichting bij de voormelde wet van 15 september 2006 is aldus niet vereist dat de verzoekster in het buitenland reeds is aangesloten bij het ziekenfonds, maar enkel dat wordt aangetoond dat zij zich na haar aankomst in België zal kunnen aansluiten.

Ook de tekst zelf van artikel 40ter vereist enkel dat de Belg beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's voor hem en zijn familieleden dekt in België. Uit artikel 40ter van de vreemdelingenwet blijkt niet dat het buitenlandse familielid reeds bij het indienen van zijn visumaanvraag in het buitenland gedekt zou moeten zijn door een ziektekostenverzekering in België.

Verzoekster legde een document van het ziekenfonds voor waaruit blijkt dat haar Belgische echtgenoot en de beide kinderen in België gedekt zijn door een ziektekostenverzekering. Zoals verzoekster aantoonde in het middel, was er op het ogenblik van de bestreden beslissing geen reden voorhanden om eraan te twijfelen dat verzoekster zich na haar aankomst in België zou kunnen aansluiten bij de ziektekostenverzekering van haar echtgenoot. Verzoekster legt thans een verklaring van het ziekenfonds neer *d.d.* 3 februari 2020 waarin wordt bevestigd dat zij zich na haar aankomst in België zal kunnen aansluiten.

In de nota met opmerkingen houdt de verwerende partij zich aan het standpunt dat verzoekster diende te bewijzen dat zij reeds over een ziektekostenverzekering beschikt. Hoger werd reeds uiteengezet waarom dit standpunt geen steun vindt in artikel 40~~ter~~ van de vreemdelingenwet.

Door verzoeksters aanvraag te weigeren op grond van het motief dat geen bewijs werd voorgelegd dat zijzelf over een ziektekostenverzekering beschikt, schendt de bestreden beslissing artikel 40~~ter~~ van de vreemdelingenwet.

Het middel is in die mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT